

Сергій Миколин

З думки

2022р

З Д У М К И

Слава Тобі Дух світлий, чистий, як присутність БОГа у мені тією справедливістю і гідністю при волі дій з відповідальністю у тих чеснотах, які несуть радість і щастя життя з доброти і любові у всіх думках, словах і діях.

З ДУМКИ

З думки родяться слова,
з думки і мова зв'язна,
думкою в минуле повертаємо ми,
думками ширяємо у майбутті.

А думки є лиш тоді,
коли ми є живі.
То де ж знаходяться вони
у нашому великому тілі?

Думки у нашій голові
рояться, наче, бджоли у вуллі
і кожна думка впорядкованою є
тими словами, які вимовляємо.

Бо і звичайна біль думку родить,
бо й емоції радості у нас
з побаченого, почутого, відчутого
засвідчують про її наявність.

То ж бо вона й поза тілом корінці має
і по всій Землі і в космосі ширяє...
Ось така невидима вона, а вона,
як і все у тілі має продукувача.

Мозок збирає форми, факти і події,
мозок має здатність аналізувати,
він і відповіді готує всі і саме такі,
яких ми його ж навчили...

Мозок підбирає і слова для думки,
але ж і слова у світі мови
носять віртуальний зміст,
носять візуальний образ у собі.

Тож, яку б ми не взяли
систему, орган в тілі,
то прояв їх дій
має функції окремі.

То мабуть і думка має в тілі
орган певний, чи й систему,
де мають образи себе і Всесвіту
здатність проявлятися у слові.

Хто ж придумав комбінат такий
самодостатній і у всьому довершений
у цьому тілі, яке має назву чоловік
і функціонує мільярди літ.

Та все ж я прошу друзі вас:
дайте відповідь мені, неуку,
чого війн і негативу у нас
так багато на континентах всіх
при здатності міркувати,
щоб словами мир будувати?

СУТЬ

Тіло чоловіка лиш туман,
та суть його проявлена Душею,
хоча в житті є той обман,
коли ум бачить інших в тілі
і лиш декому із нас Душа
проявляється в істині.

Своє тіло можемо ми
побачити у чистій воді,
або у звичайному дзеркалі,
а от Душу ми свою
бачимо у фактах, у діях,
проявлених в оточенні своїм,
бо то так Душа відкриває очі нам
на внутрішній наш стан.

Якщо ми бачимо лиш тіла,
то ми і в діях уже своїх
повторюємо дії інших,
які не є суть наша,
а це свідчить нам і всім про те,
що ми згубилися у цьому світі
і не бачимо хорошого у житті.

Прийшла уже пора для багатьох,
щоб жити в гармонії зі всім,
бо саме так ми відродимо
Благодать життя і спокій в нім.

ЯК ВИЙТИ ІЗ ВІЙНИ

Як вийти із війни?
Уже часто запитуємо ми.
Та відповідь проста.
І посильна нам вона.

Знаймо люди, знаймо всі,
що вийти із війни здатні ми,
якщо очищення проведемо
за всі роки, які живемо.

Спом'янімо помилки свої
і з каяттям виправляймо їх,
пробачення попросімо у живих,
як і тих, хто відійшов в ірій.

Самі простімо всім у всьому,
а з цієї миті не плодімо вже
енергій злих, лихих із себе,
то цим відкриємо ества позитивному.

Саме енергії справедливості,
енергії доброти і любові
створять умови і можливості
для закінчення братовбивчої війни.

Тому очищуймо себе, родини всі
і на діла налаштувуймося позитивні,
бо у цих двох реченнях і є
та енергія життя, з якими мир прийде.

Саме діями такими у всі віки
припинялися сварки і війни.

Ось і відповідь вам уся,
а якщо ви її у діях проявите,
то саме цим війну припините
і не одне вбивство зупините,
зберігши життя діду, тату, сину, брату
і тому сусіду, що з Донбасу.

Діяти маємо ми так усі:
від донецьких шахт
і до українських Карпат,
від поліських дібров, лісів
до південних степів.

Бо тільки розуміння таке
і в діях буде старе і мале,
то це лиш Україну збереже
і очікуваний мир прийде.

КАЯТТЯ І ПРОЩЕННЯ
Не вистачає в нас чистоти,
щоб для нашої Душі
відкрити можливості
в благодаті вести
по путі до істини
і життям у радості цвісти.

А очищуємо єства ми,
як тіла, уми і поведінку своєї
прощаннями і каяттями
за помилки у житті.
То так водночасі день при дні
навчаємо себе на роки
бути у вчинках справедливими,
чесним в слові і без брехні,
з милістю і добротою,
то й будемо з чистотою.

А покаянна сльоза, як і добрі діла
і є тими дієвими молитвами,
які Душу оживляють всім
очищенням таким святим,
даючи енергії додатковій
для творіння позитивів
у всіх процесах радістю життя,
бо цим очищаємо джерела родові,
а також роки майбуття
для нащадків наших.

Навчаймося прощати всім,

то діями такими себе чистим.
Просімо щиро всіх і вся
прощення за гнів, брехню,
жорстокість, зло своє
в минулих діях лихих,
які іще в пам'яті є,
чи й за ті,
про які забули вже.

Є можливість, то живим
словом прощення попросім,
або діями довіру віднови,
чи з можливості допоможи
страждущому, потребуючому,
бо навіть їх мовчазна подяка
очищає наші помилки
до тих, кого скривдили.

Не робімо шкоди іншим,
та й прекрасної природи
не знищуймо без потреби,
бо і цими діями усі ми
чистимо себе і простори.

Не впадаймо у байдужість,
гнів, образи, печаль, нужду,
бо і це пройде...
То чим скоріше ми
зрозуміємо це,
то й скоріше пробудимося умом
до змін в пошуках методів і способів
для творення доброти з любов'ю.

Чого ж тобі Душа не вистачає –
то це нашої чистоти.
То чого ж Тобі Боже не вистачає –
то це нашої чистоти.
То знаймо люди, знаймо всі,
що від нашої чистоти
залежить щастя в дні,
залежать і взаємини з людьми.

То знаймо люди, знаймо всі,
що від нашої чистоти
залежать строки війни,
то так і наявність їх.

То хіба це не вартує того,
щоб ми менше плодили лихого,
щоб навчалися щодня позитив творить,
чи тієї свідомої дії на кожную мить,
щоб у радості всі роки прожить.

СИРОТИ

Коли є сироти і сиротинці,
то це нема розуму
в цієї нації-народу,

які на інваліда подібні.

Коли є голодні й бідні серед нас,
то це нема чеснот духовних в нас,
бо це є й свідченням того,
що ми не маємо ніц святого.

Видать грішники великі ми,
коли такий стан спільноти,
то схаменімося люди всі,
бо завтра ми будемо на місці їх.

А страждають невинні діти,
страждає БОГ, Творець і Богородиця,
страждає спільнота людська вся,
потерпає і любов всенаповнююча.

То як нам, святі люди,
такі неподобства зупинити,
коли доля сиротини
випадає з божої родини.

Хто ж ми з вами після цього,
коли пустили у взаємини лихого,
занедужавши Душею, Тілом і Умом;
коли долі сирітські вважаємо тягарем?

Це не має бути опіка, милостиня, допомога,
а та душевна людяна теплота-турбота.
бо й вони життями несуть боголюбство,
а ми самі всі є звіри-скоти, оголивши нутро
і не маємо у Душі нічого святого.

А ці кризи, зради, війни
знищують долі сиротини,
бо їх біль, страждання, сльози
висушують Дух народів.

А щоб зменшити їх тягар,
то держави світу всі
навчилися відправляти
на війни, чи туди,
де життями пропадуть.

Цим енергії не зменшують лихі,
бо Душі їх енергетично сильніші
і вони прив'язані не тільки тілами,
а й до друзів, до цього дуба в лузі...
на визначений строк життя,
та згвалтована Душа собою
неприкаянно метається у цих місцях,
де мала виправляти долю РОДУ.

Не раз заплаче сиротина
у цих перипетріях життя,
коли вона завжди відчуває,
що у світі вона лишня.

Бо їх сльоза правдива і гірка,
тому й випалює все на світі до дна,
вона палить рід і тих живих батьків,
палить життя чиновників,
які причетні до долі їх,
коли нема від них любові
і турботи їх недбалі.

Знаймо люди це, знаймо всі
і при першій можливості
несімо миколайчики до них,
то так від себе і в будні дні
щось краще відірвім,
та їх сирітське серце звеселім.

НАША СУТЬ У СЛОВАХ НАШИХ
Ці слова для розуміння всім;
все, що пишемо, говоримо, ніби, іншим,
то знаймо що всі ці слова
є із диявольського ума,
або з нашої справжньої суті,
з нашого істинного нутра.

Саме справжнім воно є,
коли не готуємося ми
спеціально до озвучування слів,
то наш ум саме тоді
переконає нас завжди,
що ми у них і є правдиві.

Так, воістину правдиві
і ця правда про нас самих,
бо саме так ми дивимося на світ,
а щоб перевірити себе,
то ці слова послухайте,
почитайте уважно в тиші
і ви зрозумієте їх суть і зміст,
що саме про себе
ми і пишемо отаке.

Ми говоримо і пишемо про інших,
та по правді ж ми не знаємо їх,
та по правді ми не знаємо і дій своїх
і лиш через два дні, дивлячись на них
ми зрозуміємо самі, що це і є ми
у тих словах і в тих думках,
якими характеризували інших.

Всі слова при спілкуванні
говорять тому так люди всі,
як є на умі, то так і на язиці.
Бо ми не в бдінні і незрілими є в умі.
Такі ж маємо і Душі,
такі ж ми маємо долі важкі.

Так насправді у житті є

і саме так БОГ влаштовує,
щоб саме найперші дії наші,
які починаються зі слів
і саме з них нам найлегше навчатись,
щоб при кожному слові, дії очищатись.

Лиш очищення дозволяє нам
пізнавати себе і інших,
а потім з розуміння таких
ми навчаємось дій позитивних.
Саме з цього часу, майже, всі
прозріваємо умом і є мудрими.

По новому бачимо і чуємо ми
про себе і цей світ, що навколо,
коли уже є при свідомому умі,
то ми й говоримо уже із істини,
несучи людям зерна доброти
основи життя і світло.

ОСУД, ГНІВ

Людський осуд, гнів,
неначе сухе віття
спалахує яскраво,
та горить не довго.

Та все ж лишає у житті
той попіл і опіки в умі,
як і попелище на землі
біллю і раною сліди.

Ми часто несемо самі
ці енергії лихі
на собі подібних
у їх провині за те,
що сказали про мене.

Але ж і ми при житті
часто є у ролі цій,
коли є джерелом
осуду і гніву.

Це зло сидить у нас
і тут винні завжди ті,
хто ці енергії у мені
розбурхав лихі.

Та суть провини
зовсім не за те,
що сказали ми, чи вони,
а за те,
як інші, чи ми
зрозуміли слова такі.

Ось у цьому сприйнятті
та суть енергій цих,

як на кінчику полум'я,
що так наше его опіка.

Тому прояви ці,
зазвичай, на язиці,
бо істина не у полум'ї,
а в нашому нутрі.

Бо саме так і це
сприйняли ми,
а дзеркалом були вони,
та не зрозуміли
ситуації ми,
що у ньому дзеркалі
є саме самі.
То навчаймося бути мудрими.

З ДУМОК

Все що є в думках наших,
то проявляються, зазвичай, вони
більшою частиною у словах,
а лиш доля мала у ділах
про інших, іншим у тих осудах,
побажаннях всіх, порадах
призначене БОГОМ для нас,
для нас самих у життях,
бо це ми є такі,
бо це нам неборакам
того не виствачає у житті,
що ми бажаємо іншим.

Це нам Душа посилає ці поради
у вітаннях-побажаннях озвучених.
Це Він нас так просить
пізнати себе, свою суть,
просить пізнати Суцього в собі
для подальшого духовного розвитку.

Одних з доброти і мудрості до любові,
а інших з оцінок, осуду, зла
до милості і істини життя
саме в побажаннях-посланнях.

СУТЬ СУЧАСНОЇ ВІЙНИ

Нас кара Божа жде,
за нашу відреченість від життя,
за нашу зневіру і байдужість,
яка негативом у суспільстві зросла,
тому при такому стані взаємин
між керівництвом і людьми
до влади приходять злодії.

Та знаймо люди істину й ми,
що будь які керівники,
як і війни черпають сили
і можливості саме енергій з тих,
які ми носимо кожен у собі.

Тому потреба є така велика
у змінах поведінки всіма.

Тому оця війна остання,
що розтягнеться на два століття
за торжество істини є.
Вона є в середині кожного із нас
з тією власною дурістю, злом...,
а ми стали злим смітником.

Це наша ненависть, жорстокість,
агресія, роздратування наяву.
Це наші бажання перемогти
усіх і кров'ю їх себе вмити.
Та ми сьогодні настільки злі,
що здатні кожного вбити.

Чув мудру байку я
про тата і дитя.
Дитя ж каже тату,
що ми ж хороші є
і якщо ми вб'ємо
поганих всіх і злих
то залишаться хороші лиш.
Ні, залишаться тільки вбивці.
То яка мораль у цій байці?

Світ сьогодні весь у війні –
одні хочуть смерті самі,
а інші хочуть когось вбити,
та є в спільноті і миротворці.
Саме миротворці у миру,
то так і Духа святого носії
шукають способів з усіма
для закінчення війни,
та важко ці знання
в людські уми донести.

І тільки радикальні зміни у собі
можуть стати початком тим
мирного життя людям всім.

Хто свідомо звільнить себе
від такої війни у собі,
то тому і буде путь вільний
тут, на Землі, то так і на Небі.
Ось так із кожного відновиться рід,
а з родів народи виростуть
і лиш вільні люди-народи
мають від БОГа такі нагороди.

ВІЙНА

Нема спокою в умах людських,
страждає Душа у буревіях життя,
бо мало серед нас святих,
які б у світ умиротворення несли.

Одні говорять: «Одвага наша –
то меч, політий кров'ю
і життя забраті смерю»,
а інші вторять собі,
що покликання наше –
це вміння жити в радості
і у взаєминах хороших зі всіма.

Прогрес дає така війна,
бо випалить собою вона
всю доброту і любов,
та і зло злом згорить у ній,
а бідні духовно люди
не розуміють життя основ,
тому вони такі злі,
бо злом насичені вони.

“У війні з рук смерті
люди дістають безсмертя”-
співають гімни перші
і пишуть історії страшні,
ставлячи капища її
з цементу, чи в бронзі
на лобному місці.

Так, безсмертя, бо Душі їх
не повертаються у життя
і мають те безсмертя,
як енергій неповернення.

Несуть слова святі через ЗМІ
про перемогу «чисті» крикуни,
а наяву ми бачимо усі,
що нема кінця у цій війні,
бо не звільнившись від зла у собі,
то зовнішнього ворога не здолаємо ми.

Та все ж таки чесноти Життя
і є те безсмертя на віки.
Щоб людина мала радість,
яка несе спокій, умиротворення,
щоб вона мала гідність,
яка несе справедливість і задоволення.

Добра є молитва словом і в ділах,
коли дійсно душі рідні
пішли енергіями у вічність,
а коли митарствують вони,
виправляючи помилки свої,
батьків і давнішої рідні,
то тут молитва потрібна за живих.

Пізнаваймо цю істину святу
чеснотами короткого життя,
то і звільнимся собою
і від зовнішнього ворога.
Ось і вся істина буття.

ЧАС, ПОРА

Тому, хто не хоче сам
змінювати життя своє на краще
допомогти практично неможливо.
А у світі, серед людей, як не дивно
є багато тих, хто хоче допомогти.
Вони духовно доросли і відчули
ту благодать і милість Творця,
які змінили на краще їх життя.

Тому то вони з радості пізнання
бажають іншим допомогти
на путь істини зійти
і цим пришвидшують у діях
свої спроби й намагання,
та це є помилкою їх.

Вони застосовують знання,
вміння, досвід, енергії свої,
щоб більше було серед нас
прозрівших серед них.
Вони не знають, що творці,
кожному долю написали на руці.

Ось у цьому вся біль і моя,
що не здатні написані слова
переналаштовувати їх уми,
бо учні сильно опираються
і цим лиш зла збираються,
при намаганнях змінити
в середовищі їх
еволюції хід.

На все свій час, пора,
а нам лиш прикладом своїм
ненав'язливо і тихо готувати умови
для розмірковувань і споглядань
і почнуться спроби, досвід,
і проявиться мудрість їх
без напружень і без спонукань.

Досить важко настановити
людей до доброти і молитви;
до любові і благоговіння,
як і в інших діях щирих їх.
Довірмося святому Духові
і самі діймо справедливо,
то возродиться рід людський.

Є ще шанс новонародженим
зріти зміни у суспільстві
і жити у прекрасному світі
гармонійних взаємин всім
з любові і доброти цих істот,
яких Творець нарік
чудним іменем чоловік.

ЖИТЛО

Дав БОГ життя,
то дасть і можливість
усім істотам живим
на цій Землі святій
хатину, нору, гніздо
збудувати своєрідне житло.

Кожен має тепер його
і там після праці завжди
знаходить ту хвилинку
для відпочинку,
та там і спить щоночі
при своїй сім'ї.

Там і діток вони мають
і за ними мами доглядають,
а татусі харчі шукають
і до хатиночки своєї
у радості несуть:
хай здоровенькі всі ростуть.

Ось так у природі усе
живе до цього здатне,
тому вони щоранку всі
славословлять БОГа у молитві
а Бог споглядаючи з небес
і собі радіє за творіння свої.

СИРОТИНЦІ

То ганьба велика є для людства,
коли воно прилучене до науки,
коли у єдності своїй воно
різних правил поведінки навчено
і за століття на Землі
полегшило умови праці і життя,
та все ж прикро визнавати,
що сиротинці стали виростати
в середовищі таким "культурним".

Мабуть спільнота людська
все таки Духовність втратила,
втратила милість-милосердя
до таких, як і сама.

Нема любові: одна користь і вигода.
Колись сиріт забирала рідня,
а тепер для таких є інтернат-тюрма,
та до збідованих таких
додають і тих,
батьки яких є в живих.

Та саме таких дітей такі батьки
скаліченими Душами пустили у світи.
Не матиме така дитина спокою у собі,
не матиме спокою і їх рідня,

коли відрізала родові коріння.
Не матиме спокою і вселюдський рід,
коли так ганебно плодить сиріт.

Сиротами є і ті батьки, діти
яких зростають сиротами,
та мораль суспільна підло вже
таємно називає бидлом кожне життя таке.
Гірко про такі долі знати,
гірко таким сиротам гарувати
за помилки своїх батьків,
то може й ми з можливостей
будемо їм допомагати.

Гріх-помилки ми плодимо цим,
бо такі “турботи” державні
енергіями негативними
обмазують всіх такими вчинками.
Ми всі приречені нести
цю їх біль і гіркоту життя,
коли руки помочі потопленикам таким
уже не здатні простягати.

Раніше спільнота важче і бідніше жила,
та шанувала якості життя,
які із покоління в покоління несли
з турботою про себе і роди,
з турботою про чистоту Творця,
з турботою про чийсь життя.

ВБИВЦІ

Диво дивне на Землі!
І не диво, а біда,
коли на Землі
кожна сім'я
є звірами-вбивцями.

Ось де стільки зла, ненависті
до Душ своїх і дітей кровних,
коли абортами-вбивствами ми
своїх найрідніших убиваємо
і їх Душам злетіти не дозволяємо.

А вбивство, зради серед нас є
найбільшими понищувачами
Духовності святої, як і стрімке
збільшення ненависті, зла,
з яких починається будь яка війна.

Ось де ми навчилися вбивати,
опустошивши уми і Душі,
тому так затято мовчимо
на прохання до молитви стати.

Війна іде по всьому світу
між добротою й злом,
між любов'ю і байдужістю,

а на Україні притьмом
всі уже вмюють убивати.

Не треба психічно готувати,
не треба про вишкіл дбати,
бо з маленьких літ діток
в телефонах навчають л-юди
автомат тримати і бомби кидати,
та і прицілюватися лихо так,
щоб крючок спусковий натискати,
а потім за мерцями спостерігати,
що ще ворущать руками, чи ногами
і так чимось на людей схожі.

Ось де ми втратили кожен себе,
бо згвалтована Душа уже
і на тисячоліття відсторонена
від проявів життя-буття
і здатності любов плекати.

Нас і природу-надра
навчили грабувати
і винищувати їх без потреби,
а на землю годувальницю святу
ми кидаємо отруйну слюну,
не вмюючи уже на ній господарювати.

Не вміємо господарювати,
не вміємо дітей своїх навчати,
не вміємо і самі жити,
щоб з цього радіти...,
а от вбивати уже ми
досить великі мастаки.

Що з нами люди далі буде,
коли й Творець про нас забуде...
Згинемо усі, усі,
бо живемо не в розумі.

Не бажаємо змінити себе і світ
і лиш лунає “пішов ти на х”
з екранів і дитячих вуст,
то не буде, ймовірно, цей люд
жити творчо і при молитвах.

САМІСТЬ

Чогось самотності бояться,
як хлопці, то так і дівчата
і відчувають надщербленість долі,
та й змінити цей стан нема волі.

Щоб не шукав серед спільноти,
та вирішити це питання й годі,
бо будь які знайомства серед них
приводили ситуацію на пшик.

Та треба все ж знати всім,

що в дорозі до святого Духа
кожен йде сам по собі,
то так фактично і в житті.

І ми живемо в батьківській сім'ї,
а потім і всі роки у своїй,
та паралельно дитинство у школі,
а дорослим у робочім колективі.

Тож часто у житті
відчуваємо самотність ми
і саме суєтливому уму завдяки
ми є постійно зайнятими.

Та, коли ми усвідомимо усе це,
то в умі і на Душі спокійніше стає,
бо самотність для чоловіка
є істинним станом єства.

Усе у світі так живе,
бо це природній стан живої істоти,
а все інше у нашому житті
є від людської спільноти.

А утвердився я в цій тезі,
коли зустрів бабу Катю на дорозі...
Тож привітавшись, я спитав її:
“Як життя і з ким живете?”
“З БОГОМ і котом
і нам добре трьом”-
отримав я в відповідь.

Проговорили ми довгенько,
бо зустріч порадувала обох,
а баба Катря була мудра
і розказала мудрість іще одну
про своє життя-буття.

Що саме в самотності вона
спізнала спокій сповна,
має поміркований глузд
і життя набрало щасливий зміст.

Вона спізнала духовне очищення,
спізнала себе і наповнений світ,
як оту монастирську самість
і з головою увійшла в творчий процес.

Тож тепер на вулиці і далі меж
знімає у всіх нервовий стрес,
а то й травками підліковує...
Ось так і я місію свою спізнав
до цілительства людських Душ
і на цю тему книги писав.

А тепер дозрів єством,
що самість відкрилася мені,

як стан, що привніс осяянням
мій якісний для життя кінець.

ЧЕСНОТИ ЖИТТЯ

Хай усі ми будемо рости
серед чеснот життя,
несучи радість щодня,
то спізнаємо себе і світи.

Важко таке сказати,
чи із невміння творити,
коли ми і своєї Душі
не можемо до кінця спізнати.

Якщо нас беруться міряти,
то лиш міркою своєю,
а моя з любові і доброти
приводить прямо до богів.

Така небезпека є,
але і шанси маємо,
то оминати цієї долі,
коли ми залишаємося в КОЛІ
з цими якостями Життя,
якими славиться наша земля.

Так було споконвіків,
що справедливість і любов,
милість і доброта
підносить нас на небеса.

Та суть їх має бути така,
що сьогодні маємо ми
дивитися на буття
не тільки очима,
які бачать горе і біду,
а дивитися й Душею,
бо вона кличе до життя
і путь до неї через якості життєві,
які звучать із вуст поетів,
а ми на Землі їх корені.

Так, вибір даний нам,
як можливість, як шанс,
але вже й пора та близько,
що свідомими бути прийшов час,
бо тільки при наявності життя
той вибір і може бути.

Так, ми далеко досить
віддалилися від Духовності,
та й діємо сьогодні ми
у цій подобі більшістю
по сатанинськи собою,
віддаючи енергії всі
і уми дияволу свої,
без розуміння того,

що ми рубаємо вітку
на дереві життя
на якій і сидимо.

СПАСИБІ ДРУЖЕ
Хто природу любить,
того Життя голубить,
а ми в житті завжди
тягнемося умом,
чи Душею до того,
хто милує око.

Але у житті ми всі
навчаємося зі слів
і вибудовуємо взаємини,
міцніші металів.

Спасибі тобі друже
за слово тепле і щире!
Хай милість святого Духа
кріпить нас, людей,
нині, прісно і повсякдень!

Буде любов між нами,
людьми, всього світу,
то і щастя у житті
спізнаємо ми.

Хай множаться між нами
слова теплі і щирі,
а за ними приходять у життя
наші богоугодні діла!!!

Дії наші визначають устремління...
і будьмо кріпкі духом,
то збережемо себе і тих,
хто поряд і хто близько.

Хай Духом міцніють люди
у цей час суєти на Землі,
бо вони відроджують у нас
те благоговіння до життя,
яке ми спізнаємо щодня!

Всіх благ земних вам,
за приєднання до вітань,
до спільного творіння позитиву,
який так потрібен усім нам.

Бо ваша радість і моя
є ниточками енергій тих,
якими витчемо гуртом ми
сорочки миру з Духовності.

Благодарую друзі мої
за слова щирі й теплі,
щоб скоріше прийшла та пора,

коли скрізь буде любов і доброта,
а з них ми витчемо сувій,
щоб накрити спільний стіл
по прекрасній землі усій!

Хай добрі слова ваші
наповнюють душі і світи,
так, як і мене зігріли,
щоб кожен дім і ми у нім
молитвою і добротою всі
ткали миру килим.

ЛЮДИ ДОБРИ

Ой люди добрі, і все, і всі,
хто святого Духа має у собі
покладаймося на Нього
по всій Землі повсякчас
при цій біді і смуті,
які є в умах у нас.

Поговорімо і зі всіма
сподвижниками Його
і всіма вчителями Духа,
хто плекає якості життя,
та не споминаймо повсякчас
імені господа всує, прошу Вас.

Уповаймо на милість Його,
довіряймо мудрості Його,
бо доброта і любов Його
є ним присутня у кожного.
Молюсь за кожного із вас
і благодать посилаю повсякчас.

Нам віддало Життя усе, усе,
що потрібно для життя,
то і ми не забуваймо про це
і творімо добрі діла,
несучи якості святі,
які нам предки принесли.

Примножуймо слова й діла
хороші, щирі, теплі з доброти
межи людьми на віки,
як трави, повітря і дощі
під цим прекрасним сонцем
у просторах і по землі
у цих роках, якими живемо ми.

Довіряю Вашому устремлінню
в пошуках і розуміннях тих,
хто мудро і в любові з усіх сил,
зі знань і вміло повсякчас і скрізь
творить якості життя для вся і всіх,
то ними наповняться простори і земля.

ДОЩ

Дощ, то із неба - чиста вода,
яку до нас хмара принесла,
та вона якась незвична –
не така, як у відрі,
не така, як в озері:
гладенька, прозора і м'ягка.

Вона не єдина, а її багато,
бо каплями отими так завзято
із небес до землі летить,
щоб кожну рослинку напоїть
з ніжністю із таких висот
так доброзичливо під корінець,
чи на листячко лягає,
як живий танець грає.

Великі і малі краплини до калюжі
у густесеньких рядках
летять і не торкаються
рівненькими лініями
від хмари до землі,
доторкнувшись гладі води
творють кола однакові,
ніби радіохвилі грайливі,
до єднання запрошуючи.

Це ж треба, щоб отак з хмари-відра
летіла крапельками вода,
не торкаючись і не єднаючись, ні одна,
допоки не з'єднала їх спільна земля.

ЗНАННЯ

Кожен звук по інтонації, тону,
по вимові і фону собою
кожен творить ту амплітуду коливань,
спонукаючи фізиків до пізнань.

Та і предки про це знали
без наукових обґрунтувань.

А до речі, всі відкриті факти, дії
є лиш ствердженням того,
що є на Землі тисячоліттями,
хоча відкривається їх суть і зміст
саме тим, хто єством є чистим
і місія їх в тім, щоб людям їх принести.

Привнести ці Знання для
полегшення умов життя,
щоб вивільнений час чоловік
мав можливість завжди
творити життєві якості,
бо ця здатність людська
вводить її в стан радості.

Тому такий стан чоловіка завжди
наповнює його і простори

енергіями позитивними
і це є основа покликання людини
своїм життям у ці сади Землі.

Знаймо люди, знаймо всі,
що всі Знання про життя
є у всесвітнього Творця
і людям відкриваються тоді,
коли потребу мають вони
і до цього духовно доросли,
щоб прийняти Знання Всесвіту ці.

Це були періоди у всіх,
щоб навчитися жити
і в житті свідомо міркувати й діяти,
бо наявність Знань дозволяє людині
розуміти істинність пізнань
і вміти продуктивно творити.
А творити вміють лише ті,
які суть свою пізнали,
яким відкрили Знання Творці
за їх уміння любити,
за вміння доброту творити.

ДОЛЯ - МІСІЯ
Волосина не впаде
передчасно у тебе,
хоча й буває, що з води
дехто деколи виходить сухий.

Тому не бійся чадо Боже,
що проявилось у житті
і до щастя сміливо йди.

Я пишу прохання-послання,
та скажу відкрито вам,
що не так важко було
творити якості життя,
якими кликав щодня
до життя-весілля всіх,
хто серце, вуха, очі має.

Та вкінєць зрозумів,
що прийдуть одиниці,
бо інші зайняті грошима,
звабами пустими,
а ті зневірені, байдужі
згинуть теж,
бо не мають довіри,
як у тій притчі Ісуса
про запрошення на весілля.

То так і сьогодні буде,
що прийдуть лише ті,
які істинно знають її,
бо вони ці знання
поширювати допомагають,

вони апостолами добра і правди є.

З добрих рук і в добру пору,
то й діла підуть угору.
І саме на таких завжди
трималися світи.

Богомилування наше люди,
що любимо життя ми
і його проявам завжди
зі стану щастя радіємо.

СЕРЦЕ МАТЕРІ

Спом'янув я друзі поему одну,
яку читав років п'ятдесят тому
і тому хочу на сторінці цій
розповісти зміст спільноті всій.

Виріс за роки у матері син
чесний і до роботи беручий,
у всьому їй допомагав,
бо доброту і любов у собі мав.

Все більше до роботи хист мав –
біля хати, в полі і на стодолі,
та і в рибальстві їжу здобував.
Раділа мати такій своїй долі.

Вже й пора в роках прийшла
шукати щастя у невістках.
То ж вона про це й сказала сину
і БОГ почув її молитву щиру.

Ішли роки життя у сина,
та не знаходив він половинки
для створення сім'ї
у своєму селі.

Та одного разу по дорозі до ріки
він побачив красиву дівку у вінку
і серцем вмить до неї прикипів.
Про це й матері розповів.

Мати пораділа новині цій. Сватай сину,
може я іще поняньчу твою дитину.
Пішов він знову, як завжди, до ріки
просити у красуні серця і руки.

Вона й погодилася відразу
на пропозицію таку,
та поставила умову йому:
серце матері принеси.

Повернувся син додому
чорний весь на лиці,
бо дуже любив маму,
та серцем прикипів до дівичі.

Мати чує, баче тривогу сина,
та й питає одного дня:
розкажи тривогу моє дитя,
яка спіткала тебе біда?

Закохався я, мамо, дуже
у ту дівку, яка живе у лісі
і за жінку хочу її взяти,
та вона не вийде заміж за мене.

То в чому ж перепона?
У неї, мамо, страшна умова!
Вона вийде за мене,
коли серце принесу твоє.

Ой лихо то яке! Плаче мати.
Плаче день і другий...
Та й каже: "Сину, рідний, бери!
Мені й так скоро помирати".
Вийняв син серце материнське...
Воно іще живе, тріпоче...
І зі сльозами на очах
біжить із серцем на лодонях.

Біг без пам'яті, закривши очі,
та спотикнувся на корязі...
Впав, розбив руки і коліна...
Кров із них тече, біль у серці...

А серце матері у траві
обізвалося краплею крові:
"Чи не боляче, сину, тобі?
Вставай іди і щастя на роки!"

Отака любов чиста материнська.
Отака любов сліпа синівська,
що не узрів русалку він
у дівиці тій....

А Вам залишаю оповідку без кінця,
щоб і ви спізнали у любові життя,
Всевишнього і батьків шанували
і, вміючи, половинок собі шукали.

КАЯТТЯ

Мамо, мамо, прости,
що сліпий був, глухий
усе життя своє:
коли був маленьким
і не знав любові я ...

Може життя щасливе
і було чашею тією,
яке повне любові,
а я купаючись у ній
тепер лиш зрозумів,

що за це я маю їй
бути вдячний
на всі роки,
поки живий.

Бо у нездатності своїй,
я горя і біди не знав,
та і незнання, не факт,
що не було любові,
коли сьогодні я у ній,
то її ланцюжок не розірваний.

Тому відсутність контрастів
роками за любов'ю твоєю скучав
і думка така мною володіла,
що я твоєї любові, нібито, і не знав,
бо лиш тепер прийшло до ума,
що саме в ній, матінко моя,
ти мене й купала,
а вже у роки юності і зрілі,
коли я життя самостійно будував,
то проблеми й негаразди спізнав
і саме на їх фоні до розуміння прийшов,
що дитинство пройшло моє
у твоїй любові до мене.....

Тому мамо пробач за все
і за ці слова і за серце кам'яне,
але вони тепер, як каяття,
що, можливо і я
іще при житті її
не ніс сповна тобі.

ДІТИ БОЖІ

Бережімо гідність, честь;
знаймо істину життя;
творімо доброту і щастя,
бо саме цими словами
кличуть предки нас.

Сум приносить важкоту
і сліпить очі у житті,
та саме ум багатьох у біді
підштовхує до рідні.

Мудрі люди знали
про те, що нащадкам
у притчах лишали
і з традиціями передавали нам.

Життя просте і щоденне
водночас надзвичайне і буремне.
Наявність простоти
засвідчує завжди
про духовні чесноти
і про порядність у житті.

У житті боремося за те ми,
щоб жити із наших бажань, як мети,
а коли ми уже спізнали доброту,
то пізнаємо і зло, бо вони обі у мені.

Коли Душа закрита діями ума,
то і його вибори є уже
чималим поступом до зрілості
в еволюції взаємин між людьми,
чималим поступом до можливостей
у пізнанні самоусвідомлених дій.

Самі собі робити маємо ми
для потреб своїх при житті,
маючи на це можливості,
бо для задоволення бажань завжди
ми беремо енергії в інших –
їх силу, гроші і знання,
а це путь до страждань.

Тому так важко у житті,
бо не здатні творити доброти,
та до кінця не готові служити і сатані
і тут ми не пізнавачі волі дій,
бо ми по факту лиходій
і цим палимо мерщій
останні краплі любові,
яку ми отримали від Творця
для творіння радісного життя.

Тому й при виборі ми
добра, чи зла, правди, чи брехні,
то ми є у боротьбі завжди
і лиш усвідомлення у собі
дає умиротворення і знання,
що для життя потрібна лиш доброта.

У натхненні своїм йди туди,
куди Душа просить завжди,
то Всесвіт відкриє двері тобі всюди,
і навіть там, де раніше були стіни.

Навчаймося цих якостей життя
зі святого Духа і сподвижників Його
і тієї доброти усі, поки іще живі,
поки кров у жилах теплиться,
поки є вдих і видих...

Навчаймося цих дарів свідомо всі,
навчаймося з любові кохати,
кохання від інших приймати,
будьмо гідними кохання і ми.

Знання, то міць Духа
і мудрість життя.
Хай щастя і доброта
гріє наші серця!

ОСІННЯ ЗАДУМА

Ще осінь не вийшла на вершину,
та пам'ять повернула в минулу днину...
Хай залишать іще ці дні золоті
у вашому насиченому житті
ті спомини приємні
на всі роки прийдешні,
бо саме тепер ми є обережні
і шукаємо моменти ті,
які є в щасті-радості.

Така задума осіння
суголосна і природі.
Ми підсумовуємо дії,
а природа оглядає надбання,
бо рік іде до завершення.

НЕ ОБІЙТИСЬ

Як у житті не крутись,
та без любові не обійтись.
Вона у всіх якостях позитивних
Виграє у взаєминах гармонійних.

Ми і так в потоках енергій
є подібністю своєю з ними,
а коли долучаємося до любові,
то любов'ю і наповнюємо простори.

Це велика здатність людини –
вміння творити доброту,
а її таку в життя наші
любов свята привносить.

Любов – це гармонійне
поєднання дій у радості,
як стану піднесеності;
як вміння творити доброту
зі здатністю дарувати її;
як милість у житті,
як богомилство живе;
як милосердя
у діях ума і серця.

Так уже сформовані ми
у взаємодії душі,
ума і тіла при житті,
бо саме присутність її
у ньому і олицетворяє
повноту любові нашої.

Тому справедливість в руках наших
із розуміння гуманності у ній...
Тому й любов не можна тримати,
чи утримувати у собі,
а приймати і леліяти,
даючи змогу летіти у світі.

ЯКОСТІ ЖИТТЯ

Любімо, то будемо ми,
буде і на столі!
Це здатна розуміти
і прийняти для дій
лиш людина свідома
по совісті своїй,
яка, як і любов
виростає із довіри
ділами нашими
справедливими до всіх,
зі знань правди життя.

Я би написав ось так:
любов - це та якість в людині,
яка об'єднує всі якості позитивні,
які ми можемо бачити усі,
чути, відчувати в проявах таких,
як радість, доброта, милість,
милосердя, справедливість,
і та свята здатність до волі...

Так діють милосердні,
добрі і люблячі люди,
яких і бачимо ми
у проявлених діях ними.
Так, а чи багато з нас є
здатними в пошуки вирушати,
щоб таїни Життя пізнавати.

Мир і спокій, Благодать свята,
чи то здатність порадіти життю,
як і здатність творити
приходять саме до тих,
в кого ці прояви любов'ю покриті.

Ми ж її із зачаття отримали,
а де і коли в роках загубили?
Ой важко мабуть буде,
бо не хочуть шукати її люде.

ПРАВДА

Досить мало у світі таких,
хто істину (правду) пізнав
і її закопати забажав.
Вона енергетично сильніша
за будь якого чоловіка.
Її уже не сховати,
бо вона через таки
поміж правдошукачів
і бажає з людьми погуляти.

СЛОВО

Слово, думка позбавлена суті, змісту
і не є насправді вірною, істинною.
Тому суспільне обумовлення

в багатьох словах таке стерильне,
що відчужується високого и глибокого,
що відчужується тієї повноти,
бо не може вмістити її.

НЕ ОСНОВНЕ

Ми є "творці" цієї війни
і можемо бути творцями
щастя на Землі.
Та оце дивлюся все,
що для спільноти
це не основне,
тому й кінець прогнозований.
Раби передбачувані завжди.

Доти, поки не вигорить негатив
у наших взаєминах і у собі –
бо такі основи війни,
то тоді у залишках своїх
ми почнемо любов
і доброту творити,
тоді і мир поспішить
у кожную хату.

Тому так багато негативу,
тому в просторах стільки зла,
що світ погруз у війнах,
а ми маємо зрозуміти всі,
що від налаштованості наших умів
і від здатності до дій,
зможемо закінчити війни ці.
Потреба уже є –
змінюватися до кращого усім,
інакше людство-нація
собою не несе майбуття.

Без перевероту свого нутра,
без доброти і любові у ділах
не зрушиться війна до миру. Це факт.
Тепер будьмо добродіяльні,
то і зменшимо енергії злі
і знайдуться для миру путі.

ПРОСТОРИ ЗАСІВАЄ

Справа в тому, люди,
що дурість проявляється,
а розум тихенько
зернами доброти і любові
засіває усі простори.

Вони поряд ідуть,
та все ж дорогами різними
і не бачать один одного.
Дурний бачить лиш себе,
а розумний світ увесь
і він істину знає,
що ідіотів не навчить ніхто,

бо вони думають, що знають все...

Мудрий при зустрічі помовчить,
а дурний далі побіжить,
бо він усе спішить,
щоб увесь світ навчить.
Мій рідний край
і я в ньому життям.
Тут мій рід, сім'я
і мої корені буття.

Коли умом живеш і тілом,
то дійсно гени не обманеш,
а коли душу для доброти
і для любові відкриєш,
то і благодатну путь знайдеш.
Несімо ці наміри благі
у все і до всіх,
хто є навкруги.

Ось такі важкі ці сни,
коли тіло спить,
а Душа літає
і докори сумління
в нас лишає.

Усім відпочинку для тіла
і милих снів для ума,
а для Душі волі
і простору доволі.

МОЯ ДУРІСТЬ

Ми збавили темпи писання.
Помаленьку схожу з ума
і зменшуються енергії життя.
Я міркуваннями ось так
і такими про якості життя,
світла, тепла і ума
сподобився дияволу злому,
а не Духові святому.

Бо написанням книг я
тривожив у людей уми
і вони сердитими були
у нездатності змінитися у собі.
Не знаю, хто править світом цим,
що так він наповнений злим.

Ганьба мені дурному,
бо на дурість нема симптомів,
нема на неї ліків і упину.
А хвороба, чи проблема ця
у моєму скудному умі,
та ще й у дурості своїй
не знаю як приступити до Душі.

Така вже доля в мене ду-ра-ка,

бо продовжую писати ці слова.
Горе не вам, л-юди, а мені,
хай зрадіє цей світ сатані,
чи повернеться до істинних джерел,
та нема прощення для таких,
хто будучи життям на Землі
хотів на краще змінити світи,
бо кожна спроба, хід
повертала уми до бід.

ХВОРОБИ

Утриматися нам усім слід
від переглядів ТеБе, реклам;
від осудів, заздрості, зваб,
які вміло відводять нас
від правди і істинних потреб.

Про це нам слід пам'ятати завжди,
щоб з чистоти пізнавати чесноти,
щоб жити наяву і в радості
в життєві роки оці.

Все суспільство хворе,
коли ми дивимося телевізор,
бо і там кіно попирає чесноти життя,
а все культивує насильство і жорстокість.

Культивує пріоритети тих,
хто живе з вигод і користі,
хто обманює і вбиває скрізь,
спідтишка пропагуючи
прояви ганьби і нечисті
уже, як суспільні норми.

А в рекламах частих
лиш пігулки, гелі різні...
і цим формується думка така,
що дійсно потреба є велика,
бо уже суспільство все
Душею, умом і тілом хворе.

Сьогодні кожен скаже ствердно,
що жити тяжко стало і нестерпно
і вийти з цього стану допоможе нам
самоусвідомлення потреб своїх.

Так, це реалії життя,
та реальність буття
тримається на якостях позитивних,
тому ми так пізнавати хочемо їх.

Тому знаймо люди всі,
що болі тіла, проблеми наші
і є від страждань Душі,
а щоб вийти з них,
то навчатися маємо ми
очищенню від помилок минулих

і навчатися доброти і любові.

НЕ СУМУЙ

Хай не сумує ведмедик так,
бо від сумних щастя хоче тікати.
Хай щовечора ми
казатимемо усім:
"Доброго вечора"
і ця молитва доброти
кожному радість буде нести.

А зранку побажаємо ми
щастя на цілий день і на роки,
аби при здоров'ї Ви були
і з радістю творили і берегли,
те, що є у цьому дні.

ТЕМИ ДЛЯ ВІРШІВ НОВИХ

*Де краса, там доброта,
бо вони об'єднані на віки
з любов'ю до сім'ї,
тому знаймо всі
ці істини прості

*Так очі бистрі і з користі
ловлять інформацію скоріше,
а думки такі лінівні,
бо їх носії у міркуваннях своїх,
то так і в дії лінуються творити...
Тому краще відійти,
коли взаємини між людьми
вибудовуються на користі.

*Чудовий образ Богородиці
у єднанні із людьми,
бо вона найближче
до нас при біді.

*Істинна причина у нас,
бо у такій поведінці є страх
за завтрашній день,
бо жадібність і марнотратство
завжди людину приведуть
до матеріальної і духовної бідності.

*О, Всевишній, вразуми
всіх до молитви!
Творімо милість, доброту
і стримуймо себе від зла, гніву.

РОБІМО СПРОБИ ВСІ

Життя і Душа у нім
є комплексом одним
у цій людині земній,
яку із космосу сюди
прислали творці,
сотворивши плоть із води,

а для управління нею
вмонтували біочип,
назвавши його Душею.

Отець-Творець-Дух святий,
ти вічний в русі і розумі,
коли у спостереженнях наших
послідовність поступів Твоїх
вбачається рівновага і стабільність,
гармонійний рух і боротьба
між енергіями добра і зла,
як і в інших нам подібних,
ким заселена планета ця.

Ти живий серед живих,
хоча живіший за інших,
бо тривалість життя
визначає саму незмінність,
як і ту кількісну множинність.
Та не просто і не з легких
є ці справи у Всесвіті і на Землі,
щоб керувати і управляти всім –
цими планетами і всім на них,
як і чоловіком кожним,
що мають Дух і Задум Твій.

Ти не є один і сам,
бо джерело енергій там
є великим і для всіх
і над цим усім
іще хтось вище стоїть,
бо ця здатність не з простих
збирати енергії світові.

Людина ж по простоті своїй
приймає і сприймає тих,
хто діями і словами
найближче до неї є
тому відповідно і життя своє
у творіннях вибудовує.

Так, для нас, землян,
це визначене місце Твоє,
як космос невпізнаний,
бо і предки наші всі
шукали взором і умом
десь там високо в небесі
ту твердь небесну,
те джерело тверде-творяще.

Відчували, а чи знали,
що звідти йде благодать і поміч,
як і ті знання для всіх,
щоб так у ритм і такт
кожна жива іпостать
в тому місці, у визначений час
могла свою місію нести

по тій програмі Твоїй,
яка обумовлена людьми,
як той центр єдиного єства,
назвавши словом – Душа.

Так, Душа наш провідник
і програма в ній
є той відомий біо-чіп,
який визначає наші дії
у житті, майже, всі,
а ми по простому так
назвали долею програму цю
і крокуємо із нею по життю.

Та ми лиш написали тут,
бо насправді воно і є так,
хоча майже всі і у всьому
маємо шанс на вибір слів і дій
і якщо це є позитив,
то для наступних поколінь
він засвітиться добротою у любові,
а якщо це вибір буде злим,
то ми спалимо наявний позитив
і позбавимо його нащадкам своїм.

У житті при виборі дій
із варіантів багатьох
має більшість із живих
і лиш свідомі у житті
творять дії свої
у той момент і у тому місці
із тих великих Знань,
до яких доступ мають.

Хоча і злі в житті
черпають енергії зла
і з поміччю джерела,
бо і воно посилається нам
для звичайного навчання,
та лишень ми і то не всі,
до того ж не завжди
розуміємо це зло,
хоча воно порадою було,
та не відали ми тоді,
що зупинити його могли,
застосувавши його во благо
на радість всім і Творцю.

Тому то з прийняттям зла
у рішеннях своїх для дій
додавляючи його ще із себе,
ми ж умом злорадіємо з цього,
а тіло болячками заплаче,
бо ми діяли з користі.
Хоча у цьому злі ми
вкрали гроші чималі
і тому, майже, завжди

витрачаємо їх на ці болячки
до прозріння, до розмови
з Отцем-Творцем-Духом святим.

Погано є і буде у роду,
коли ми не виправимо помилку злу,
бо вона залишиться потомкам
на життя проблемне і нещасне.
А от доброта у роду від одного
відвідає собою рід увесь,
роздаровуючи радість всім,
не зупиняючись у цім,
бо собою наповнює усе навколо.

Доброта і радість завжди
відкривають простір для Душі,
а вона у мудрості своїй
починає зло розмивати
на стежечках людських.

Визнаймо кожен у собі,
що ми, люди на Землі,
багато зла наплодили
за останні роки-віки,
хоча тепер є чимало доброти
і люди творять ділами молитви.

Та, мабуть, і в Твоїй команді, Всевишній,
не все гаразд і є щось не так,
коли вже тридцять літ у період перехідний
люди без ума і без розуму живуть.

Ти знаєш і допускаєш стільки зла,
яке збільшується у кількості іще,
бо людина немічна і слабка
і за віки навчена лиш боротьбі,
чим збільшує негатив,
а так мало є на Землі старців,
щоб навчали учнів мудрості з віків,
щоб і простори наповняли
добротою і любов'ю так і всюди,
щоб і Ти мав змогу, міць
проявляти до немочі милість,
бо то є ще у можливостях Твоїх
подбати про творіння свої.

А може в Тебе плани інші,
чи інші способи є у пізнанні,
щоб замінити людство проблемне
на новий вид здобуття енергій.
Людина в рідкості є чоловік,
але ж вона Твоє творіння,
як генний результат на віки
з досліджень до виробництва
і ми Твій продукт живильний.

Збої є на будь якому виробництві,

є аварії, чи катастрофи,
та все ж жили ми сяк так,
а шанси в князя ще малі,
та пошуки його активні
собою замінити Тебе,
хоча його шанси ще малі,
та і можливості не такі,
щоб замінити Тебе, чи Вас –
це джерело енергій чистих
у цей складний час,
коли тотальне зло
у всіх взаєминах проросло.

А ми все ж довіряємо Тобі
і в місії цій не простій
Духом Твоїм міцні
старасмося людям описати
ті можливості спільні,
щоб зберегти життя свої
і цю планету живу.

Слава Тобі,
БОГ-Творець-Дух святий
у діяннях Твоїх,
у милості до людей,
у молитвах старців,
щоб збудили ум від гріхів.
Так, вони не ростуть, як гриби,
а ми, люди, умов не створили,
то Ти хоча би їм допоможи зрости,
щоб вони інших могли
за собою умиротворено вести.

Духом занепав напевне Ти
не без «помічників» таких, як ми
а дух нечистий, чи сатана
в природі і між людей ганя,
бо саме з їх енергій зла
через суть людську, її життя
і той скудний ум з умовами в нікуди
ми до глобальних проблем прийшли.

Так, ми джерело Твоє сповна
і ми все таки милістю Твоєю живі,
то нам, горемикам, допоможи,
допоможи цим і сам собі
зберегти життя на Землі.
Сотвори милість, милосердя
до нас, упавших во гріху,
бо в такому стані усі злі
і ще більше наплодять зла.

То якщо це байдуже Тобі...
А Ти знаєш сам і не мені
Тебе слід навчати, чи повчати,
бо розірваний ланцюг коловрата
не так просто за кінці схопити,

щоб устрій Всесвіту відновити.

Ми не знаємо як саме
ці Знання до нас прийшли,
а лиш відомо те, що ми
маємо людству їх донести.

Хай кожен читас
і сам в собі визначає:
чи то творити любов і доброту,
щоб спасти планету цю.

Тому в цей термін перехідний
у нас є можливість і шанс
в спілкуванні свідомім і активнім
стяжати якості духовні,
щоб залишити поколінням новим
можливість жити і любити.

Так, ми ще цього терміну
лиш третину живими є,
тоді й надія у нас зріє,
що людство у цілому,
як і кожен з нас
ці слова почує,
що прийшла та пора і час
навчатися спілкуватися між собою
лише свідомо і на позитиві,
а вже тоді усі дії свої
будемо творити з любов'ю,
наповнюючи простори
радістю і добротою.

Робімо спроби люди без страху,
гідно і справедливо,
то виправимо кожен помилку свою
і заживемо щасливо.
В добру путь Вам, люди!

СПІЛКУВАННЯ

Спілкування людське
творчою працею є,
бо формує простір позитивний,
або негативний по змісту й суті.
Тому так значимо нам
бути чистим у собі
і в поведінці своїй,
то так і в побудові
простору чистоти.

А це по можливостях усім
будувати взаємини завжди
в гармонії зі всіма і всім
по правді, любові, доброті,
у милосерді, ласці щирій,
як подобає дитині,
яка Душею літає у вирій.

На це здатен кожен ум:
один чуть більше, інший менше.
Та основа у всьому є путь,
той напрямок позитивний,
який формує енергію суспільну
і по ній, як по зразку
живе наша більшість.

Це ті норми і закони,
ідеології й мораль;
це ті держави, блоки їх
і традиції сформовані у них,
які теж на Всесвіт впливають,
як і те не контрольоване зло,
яке ніколи і нікому з нас
доброти не принесло.

Хай хоча би спілкування
з собі подібними буде засобом тим,
яким ми єднаємося одне з одним
і в цьому було, є і буде помічним,
будувати щастя і радість в нім.

Творімо щастя, доброту
і хай воно буде в роду,
а від свого стану
даруймо його дружбану
даруймо всім і вся,
ким наповнена Земля!

ЖИТТЯ

Ми є іще живі
і життя біжить нами
у тій радості і доброті
в яких вчимося любити ми.

Є у ньому негаразди, перешкоди,
та гартують нас вони,
щоб навчалися усі ми
щодня бути свідомими.

Тому відкиньмо зло, печаль,
коли ранком прокинулися живі,
то дякуймо Богу і Творцю,
що він усе минуле нам простив.

Будуймо плани в майбуття
і леліймо усі мрії у цім дні,
бо і вони із нашої програми,
яку виконувати покликані ми.

Хай в кожне серце
в кожен рід і дім
щастя голубом влетить,
поки бачимо сонце.

Хай духовна чистота
Душі, уми і тіла омива,
а ми із цієї чистоти
несімо доброту у світи.

Саме з духовної чистоти
пізнаємо краси життя ми,
бо вона дозволяє нам
говорити, як богам.

ПЛАНЕТА І ЛЮДИ
Так, сьогодні планета
сильно потребує
від кожної людини
милості, доброти,
милосердя, творіння краси,
тієї радості день при дні,
яку людина здатна творити
і все це формує вкупі
той простір позитивний,
який ми обумовлюємо гуртом
цим чарівним словом – ЛЮБОВ.

Нам самим потрібно
бути свідомим того,
що доброта і любов
має вирощуватися всіма
на терпимості,
на мудрості в діях,
на взаємодопомозі
одне одному і природі,
на тих щирих словах,
які окрилюють інших,
які є порадою і розрадою
при цілительстві Душ,
які сповідують гармонію
взаємин на словах
і в ділах та так,
щоб засівати мир
і спокій на Землі.

Хай кожен зрозуміє своїм умом,
що зло, образи, гнів, обмани,
зздрість, бійки, війни
знищують перш за все,
в людині те чисте й світле,
забруднюючи негативом
простір весь навколо,
бо навіть принижені,
чи деградує Душі
залишаються в таких людей злих
для виправлення помилок цих
наступним родичам своїм.

Нам мудрим потрібно бути
і це слід кожному розуміти,
кожному серцем і умом прийняти

за правила поведінки
для кожного гідного
і справедливого чоловіка,
навчаючись спочатку в цім
не мішати жити тим,
хто поряд з Вами
періодично, чи завжди,
а там відчуєте потребу
творити любов і доброту
в собі і для інших.

НЕМА ВАГИ

Дивлюся у вікно –
коза пасеться.
Пишу вірша –
рука трясеться,
бо думка обсіла ум:
чого вже так ведеться,
що перед Творцем рівні ми,
але в реальному житті
гарувати треба нам –
будувати сім'ю, дім
і роботу знайти,
щоб гроші заробляти,
а потім молоко купляти
і все інше для того,
щоб можна виживати
і потомство залишати...?

А коза собі пасеться,
то води напється...
схотілося полежать – лежить,
а нам для неї хлів будуй
і кавалера подавай,
коли вона того схоче.
А то в огород чужий скоче,
а ми, знай, відповідай.
Випас, сіно – все їй подай,
а вона лиш молоко дає.
Коли обізвеш її в злобі,
то нога опиниться у відрі.
Вередлива і ласкава,
бо не раз від депресії спасала.

От тому за молоко і поведінку її
шаную і люблю, а часом і терплю -
і все за той догляд в дні,
яким ми трошки зайняті.
Тому дякуємо Творцю,
що дає змогу нам
потурбуватися про козу
і тій козі, сім'ї її,
що життя серед них кипить
і цим нас духом підтягує
з благодарінням жить.

Нема ваги у Творця,

щоб врівноважити у світі все,
хоча, нібито, і владу дав,
та і ми спідтишка
зловживаємо цим.
А вони в житті,
як і ми
виконуємо певну функцію,
бо саме це і дає
бути нам і козі,
як і всім у Всесвіті
таку прекрасну й милу
можливість жити
і життю радіти.

ЛЮДИ ДИКІ

Хіба ж ми, люди, дикуни
у двадцять першому столітті,
а то і у всіх сімдесят шести?
Щось мінялось в нас самих,
щось у діях, поведінці,
бо навіть за своє життя
можна назвати безліч змін.

Змінилися умови життя,
змінилися орієнтири і знаряддя,
шкіл розвелось для навчання,
доступ до інформацій і наук
зріс у висоту і вшир...

Дітки із садочка знають алфавіт,
а то й з іноземних мов,
широкий доступ до мистецтв
у пізнанні і можливостей своїх.
Навчають етики, естетики скрізь,
та чогось культура поведінки,
як і взаємини з природою, людьми,
із обиходу зникли геть,
бо тут елементарне згубили ми.

Так, жили серед Природи.
Вона в минувшині дикою була
і ми ж, люди, були ж такі,
та й то не у всі віки,
бо вміли звичаї, традиції берегти,
які предки наші завжди
досвідом у мудрості набули,
а тепер, ніби, цивілізацію пізнали,
спільноту у держави організували,
витягнувши всіх з Природи
у якусь чудну двоногу породу,
яка втратила з природою зв'язок,
з родом, нацією, народом
і, навіть, в сім'ях, ніби, чужі,
та і в самому собі не чують Душі.

Роз'єдналась цілісність богів,
роз'єдналося і єство людське,

хоча ще інколи єднає їх
той тілесний тварний «секс»,
чи гроші ті примарні,
або інший корисливий інтерес.

Відповідальність втратила сенс,
дружба, довіра, милосердя
предметом насмішок стали
і усмішка чиста й щира
згубилася у днях минулих.

Люди стали самотні, злі,
ніби в лісі ті вовки...
Проста взаємодопомога
вийшла з обиходу...

Втратила любов якості своєї,
а про Бога, чи Творця, або Ісуса
згадуємо лишень тоді,
коли невдачі і біль тіла допече,
чи Душа від страждань скрегоче,
бо ум уже тоді, ніби, не у діл,
бо він на життя й Творця цвях забив.

Вимирають люди...,
а де діваються Душі?
того ніхто не зна,
бо у відчаї і сам
рідко хто істину
у житті пізнав.

То висновок запрошується сам,
що чоловік дикуном тепер став,
та ще й у злості і ненависті своїй
проявляє небачену жорстокість.
Колись слова заперечливого вистачало,
або промовчати потрібно було слід,
щоб зупинити сварку, спір.

Бувало, що і бійка була,
та зупинялася вона,
коли один із забіяк
опинявся долі,
а далі оба шукали миру,
знаючи суть конфлікту,
що у будь якій бійці, спорі,
завжди винуваті
обидві сторони.

Тепер же і лежачого б'ють,
та ще й у місця на тілі ті,
які для існування небезпечні,
покидаючи противника на землі,
коли уже не ворухиться бездиханний.
Та і мода пішла дурна,
щоб удар нанести спідтишка,
чи то із за вугла,

а то й гуртом одного товчуть.

А по суті джерелом зла є ми
у будь якому конфлікті,
бо гнів, заздрість, злоба
часто із бажань вироста,
бо вони черезмірні і пусті.

Так, ми совість втратили
і науку ми забули... звичаї,
щоб дітей жити вчити,
та і батьки в тягар тепер,
а про джерела родові змовчимо,
хоча втратили ми їх давно.

Дійсно. І то є факт,
що ми стали самотні,
самотні в сім'ї, родині,
самотні серед натовпу людей.

Тобто, є ознаки всі,
що ми дійсно дикі.
Дикарі, дикуни двоногі
серед собі подібних
і цим так безмежно ми
є нещасними усі.

Тепер, та й у всі віки
були в середовищі людей
спокійні, розважливі і мудрі,
були гнівливі й злі...
Та чогось мудрих шанували,
а тепер таких обходять,
бо вони в суспільстві цим
предметом для насмішок стали.

Нема духівників, старців.
Нема мудрості в житті,
а лиш розрахунок,
гроші і користь.

Зник культ Бога
і споганилась людина,
хоча є говоруни, які
словами говорять про святе.

Та слова порожніми є,
коли вони без діла,
бо енергії позитивні
ми творити не здатні,
хоча ще в пам'яті зберегли
ті позитивні дії, факти,
а от творити і ростити їх
геть розучилися ми.

Згадування якостей життя
і їх джерел родових,

то це дивом є для багатьох,
ніби то про казкового царя,
а не про реалії сьогодення,
та і мова про це тут іде.

ЗНАННЯ НЕСПРОСТА

Неспроста відкрилися ці Знання,
не просто їх нести межі людьми.
Та, мабуть, Всевишній знав,
кому і що посилав...
Благодарую Йому за цей тягар...

Не кожному довіряє Всевишній
такі Знання і таку ношу.
Тому й бережімо люди таких,
хто сіє поміж нами ці якості святі.

Добру справу робимо,
єднаючи творців слова,
бо вони несуть у життя
ту суть і зміст,
яким люди наповнюють
свій життєвий світ.

Тільки добрі і люблячі люди
вишуковують такі слова,
що гріють Душі і тіла.
Хай ця теплота вірша
наповнює позитивом
джерела їх життя.

Так і ця краса наповнює єство,
витісняючи із нас зло,
а ми збодрившись знову
хапаємося за перо,
щоб мудре слово
із думки на папір лягло.

РІД

Прийшла, прийшла і нам пора
очищувати себе і рід,
бо того й страждає людський нарід,
що так розпустно поводить себе
у взаєминах і кожен має вже
з цієї миті доброту і милість творити.

Так, наша бабця говорили,
що лісів і полів красвиди
людей очищуватися вчили
і по новому подивитися
на те місце, де народився,
де ногами знайшов опору ти...

Хай Життя, Сонце і Земля
кожного із нас вразумля,
щоб увесь люд взявся за труд –
себе змінювати на краще,

бо буде нам усім капут.

Ось так, ніби просто, ми
таким словом і відчуттями
наповнюємо позитивом
свої джерела родові,
щоб і далі наші роди
росли, цвіли і плодоносили.

ОСМИСЛЕНІСТЬ

Опам'ятаймося люди,
що зраджуємо себе у собі,
втрачаючи дух чесноти,
втрачаючи Душі свої.

Повертаймося додому,
зазираймо щодня у себе,
бо Суций кожного жде
з добрим словом від себе.

Коли починаєш жити для себе,
робити те, що подобається,
то все інше в світі підтягується,
щоб відповідати гідно за все.

Все дуже просто у житті:
якщо ум свідомо віддається душі,
то й діла, слова, думки
набувають осмисленості.

НАШІ ДІЇ

Я, мабуть, прийшов сюди,
на цю планету, що назву має Земля,
щоб у людях відновити знання
про доброту і красоту,
про любов і дружбу,
про чесність і щирість,
про милість і справедливість...

Так, бо враження такі,
що я тут, нібито, чужий,
коли багатство Душі
хочу розкрити спільноті
з тих мудростей вікових
до потреб сьогоднішніх.

Чи так багато наші дії
дають людям тепла і доброти,
чи їх вони відчувають
і чи добрішими від цього будуть?
Ось такі мої запитання до всіх,
хто є у пошуках істинних.

ПОЕТИ

Саме час вам, свідомим людям,
нести слово правди в люди.
«Хай редактори пихаті

з лица роблять міну.
Не облишу я писати
про біль України.»

Така доля всіх
хто Правду, Любов і Дух
наРОДу і спільноті несе,
хоча кожен завдяки їм
такими чеснотами жив,
живе і жити буде.

Вони духовні багатства свої
віддають людям і своє життя сповна,
бо саме це вказує в таких,
як ознака талантів істинних,
бо саме їх слова і знання
спонукають до світлого життя.

Ось такі сліди одвічні
залишають вони по собі,
бо так уже влаштований світ,
щоб людство мало вчителів.
Вони самородки в суті
і прийшли життями з таким даром,
щоб одухотворити кожного в путі
для пізнання Істини.

"І хто, як не поет,
найліпше знає про заповідь:
"Не заздри, а люби".
Ось чому поети, як і духівники,
святі і філософи від БОГа
є найближче по Духу до Творця
і вони з тієї духовної висоти
засівають якості Духовні
в середовище людства.

ЕМОЦІЇ

Емоції в житті людини
описують психічний стан її,
засвідчують про її інтереси,
про любов до життя,
чи про здатність їх
бачити ворогів у всьому й скрізь.

Емоції у кожного є ознакою
бурхливого, чи поміркованого життя.
Емоції, як піна грайлива
на водопаді гірським,
як вершки на молоці...,
то так і в людині у житті,
які розкривають характер її

Це все, усе найліпше у людині,
коли ці емоції позитивні.
Коли ж ми в гніві буйнім,
коли побрехеньки плетем,

коли жорстокість в дії кожній,
то хай нас БОГ від таких береже.

Коли ми говоримо про любов,
про доброту, милість, гнів,
про енергії позитивні-негативні,
то і їх ми впізнавати здатні
лиш по емоціях обличчя, рук.
Хоча і при наших словах
емоції визначають звук.

РУХ

Наш тато говорили завжди,
що під лежачий камінь
і вода не тече,
то так і в житті,
коли лінивим є,
то про статки годі думати.

Та кожен судить, бачить,
чи сприймає світ
зі свого стану опізнаності
у рості розвитку свого єства.
Все оточуюче нас є дзеркалом,
в якому ми бачимо себе,
бо в інших здатні ми
бачити саме так,
як ця дія, чи факт,
сформовані у нас

Ми від цього нікуди,
бо і вони, як і ми
ідемо до того путі,
чи вже на ньому –
і хтось трошки спереду,
хтось крокує поряд,
а хтось далеко позаді,
та ми усі подібні
в устремлінні до доброти,
до кращого життя,
щоб жити в радості
і при здоров'ї.

СІВАЧ

Готуймося до посіву доброти,
як і до засіву весною ярини,
бо дія ця милує Душу, серце веселить
через наші очі, ловлячи аромати через ніс,
щоб кожен Духом у цьому році підріс.

Доброї і легкої ходи
при засівах доброти!
Дякую, любі друзі, всім
за приєднання до гурту сівачів!
Хай воістину ці слова
степляють людські серця!

Дякую за те, що читаєте,
дякую за єднання з тими,
хто позитив життями
у простори посилає!
Про те ж мудрі люди знали,
що нащадкам у притчах лишали.

А це такі реалії життя, в яких ми,
маючи свій путь, приречені жити,
взявши місію повсякденно і скрізь
готувати уми людські до розуміння,
що саме наше покоління
має готувати ґрунт для засіву насіння
доброти і любові, бо прийдуть і ті,
які будуть леліяти ростки,
стебла, колоски на ниві
благодатній і щасливій.

Тому для цього слід нам жити,
а ця зроджена ідея не помре,
бо її вже не сховати,
а зродивші її і ті,
хто ось так торкнулися її,
то цим уже себе прирекли
її леліяти у житті і нести,
бо в долі прописаній тобі,
на ходу мало хто міняє свої
прижиттєві хрести.

Є мудрі люди-сівачі у житті,
які й формують його чесноти,
а потім появляться ті,
хто пізнавати збираються її,
або усе зовсім навпаки –
так ми при житті усі
є в статусі учнів-вчителів.

Та світло у житті несли
і можуть нести лиш ті,
хто не побоявся темноти.
З ними легко спілкуватися,
з ними справи ладяться,
вони тепло у взаємини несуть,
що дозволяє себе людиною відчуть.

ЩАСТЯ

Щастя поруч завжди,
а у нас його корені
і ми доглядати маємо їх,
щоб дерево щастя і любові
виросло до розмірів тих,
які ми уже здатні бачити.

МАНА

Хіба не бачите ви,
що іудеї всього світу
нас до погібелі ведуть;

що оці декілька економ акул
ввели в кризу світ увесь.

А ми сьогодні в центрі їх гри,
зіткнувшись життями у війні,
яку спланували вони
між Росією дурною
і Україною немічною,
щоб привласнити райські сади,
що іще є на цій землі
і благодать творить вона,
а люди непотрібні для них,
тому і “поміч” із закордонів
для двох сторін іде,
щоб знищити усе те святе,
яке тут наші предки берегли.

І не треба до ворожки ходити,
Та й про цей проявлений геноцид
виспівували в мріях своїх,
коли пархатий сповістив оракул їх.

Знаймо люди, знаймо всі,
що тотальне винищення ведуть
сучасні князі-керманічі юдейські
по всій Землі опоганеній ними
серійними грипами цими,
реформами і кризами штучними
у цих війнах знищувальних,
а ми гуртуватися не здатні,
щоб гідну відсіч дати
цьому монстру всього світу.

Чого він прийшов сюди,
ховаючись поміж жителів Землі,
чого ховає злодійкувато очі
при замислах своїх ворожих
в намаганнях винищити люд,
прийнявши ідеологію іуд.

Іуда, як асоціація, як дія зради
і ця суть у релігійній традиції їх,
яка розкрилася при знищенні Ісуса.
Та і слово споганили по суті,
що ґрунтується на брехні
і на намірах лихих,
які далекі від істини.

Але вони з радістю на це ішли
і злораділи тихенько у рукави,
то і тепер словоблудство їх,
як і дії “сердобольні” показні
для прикриття намірів лихих.

Злодіяч основний - “інкогніто”,
та механізми, схеми дій його
спрямовані на знищення людей

крім богообраних іудей.
То хіба це мудро так,
щоб так хитро
наплодити стільки зла
і щоб у ньому після цього
на кістках і крові жити?

Зло збирається роками нами
і вибухає кризами, бідами,
революціями і війнами.
Ось чотири вибухи енергій зла
і самий негідний з них війна,
а коли вчинять голод штучний,
то й чоловік на Землі буде поштучний.

То чого нема у нас досі ума,
щоб вивчати умови кризи,
щоб суспільство не вводити у війни.
То чого знищили економіку вщент,
землю, воду, надра і ліси
заставлені чужинцями
із влади під борги-процент?

А ми стали сміттям й голі, бідні
у цих багатющих краях,
що подарували нам БОГи
Невже ми такі усі дурні,
що не вміємо і не здатні
розібратися в ситуаціях таких
і бути самодостатніми і багатими.

Навіть більше – ми розбіглися по світах,
ми збайдужіли до всього у житті,
до життя і до свого, в тому числі,
залізши у борги і прокляті війни,
хоча вже знаємо ми всі,
що нас хитрістю в такий стан
ввели наші іуди-керівники
при нашій мовчазній згоді.

Влучне слово сказав про це Платон,
коли людство зневірюється у всьому,
коли байдуже і до життя свого,
то за пасивність громадянську
покарання Боже жде його
у розчаруваннях і тотальній бідності,
у втраті можливостей своїх
захищати інтереси свої, сім'ї,
бо сам занепад духовності
і є умова та лиха,
що до влади приходять, злодії.

Мана, мани засліпили очі,
а ми ще й полізли до них умами,
за тими оманливими свободами,
за союзами і цяцьками
щоб так глупо гинути тілами,

бо Душі вже й давно споганили,
прийнявши “запропоновані” нам
ту суть їх безсовісних програм.

Де наші совість і добродіяння,
де наша справедливість і життємилування,
де наша любов, милосердя і доброта,
де наша гідність, воля і чистота?
Ми відмовилися від цих чеснот,
втративши живодайні корені родові
і життями проявлені серед бід-біднот,
випавши Духом з чоловіків-істот,
а в поведінці гірші ніж деякий скот.

Коли ми зрадили суть характерника,
коли ми забули чесноти голя?,
а тепер цими словами вони
прислугу і лакеїв обумовили,
як носіїв характерних рис,
образливим словом свині, чи крові собак,
хоча саме свиня і собака в хазяїв
є частиною захисника і достатків. Ось так.

Досить важко вивести людство
з такого психічного стану.
Такий “прогрес” розвитку суспільства
не потрібний і є народи на Землі, які
століттями не знали війни.
Бо саме Духовність свята
і всі ті якості Життя
закладені в їх уми
і є основою поведінки їх.

СОН НАЯВУ

І сниться сон мені,
що друг мій на війні
мислив в окопі-криївці,
змайстрованої із дощок,
а кінці їх скріпив
тими консервними бляшками,
та перед цим
там дірочок наробив.

А вже потім на відсидці
в них голкою писав слова
з того відомого обом вірша,
якого я писав до війни іще,
та так бісером неначе.

Суть і зміст його відома вже давно,
бо всі війни спокон віків
були прерогативою керівників,
вождів, міністрів, королів
і зносили з сусідами,
як правило ладнали теж вони.

Так гнів, зло з кухні до політики

ми енергетично збирали завжди всі,
та саме роль таких правителів
і була в тому, щоб люд в країні
дотримувався поведінки гідної,
та й з державами іншими вони
створювали взаємини хороші.

Бо війни між державами
засвідчували завжди
про погану політику їх —
таких вождів-керманичів.

Ти не вбивця, друже ні, ти лиш,
знаряддя в руках політиків.
Ось так починався цей вірш,
хоча й сидиш в окопі сирім,
як злодіяч активний
у малості своїй.

Саме незадоволені і знедолені
в окопах опинялися завжди,
бо не мали гідного життя вони
з нерозуміння джерел ситуацій таких,
що до бідноти і знедолення у житті ми
приходимо кожен сам по собі,
як енергій негативних носії.

А держави організовують війни,
щоб зменшити число таких,
бо вони є наплоджувачами зла активними,
бо є сиротами без долі, як і ті,
кому лишають долі такі ж батьки
і асоціальні в поведінці є вони.

Ти не вбивця, і не ми.
То держави наші такі
є організатори і замовники
цих братовбивчих війн
і вони є справжні вбивці,
хоча і діють завжди вони
з такої ж нашої суті.

Ми, майже всі, є носіями
цих енергій негативних,
якими наповнені сповна,
а керівники у всі віки
були і є найбільші їх виразники.

КОРАБЕЛЬ

Для чого душу дали творці?,
щоб я оце життя ганьбив?
Ганьбив себе і світ?
Чи щоб ось так словом цим
тривожити уми людські?

Коли ж прийде смерть сама,
та чи прийме тіло земля ця?

То забери з собою і ум цей,
бо лиш подяки Духові святому
ведуть мої ноги додому.

У цій Душі всі якості Життя,
які дають мені це натхнення,
щоб усі зрозуміли суть того,
для чого ми життями тепер і тут є.

Яке це щастя люди –ЖИТИ!!!
Та якщо навчимося його любити,
то радість спом'янеться у митях тих,
які є великим кораблем,
що сміливо ріже морський вітер,
ріже хвилі великі і малі,
пізнаючи на просторах волю,
красу життя і любов
і у відчуттях їх бадьорий пульс,
а вода океану життя,
омиває борти корабля,
омиває день при дні
від негативу наші роки.

ЛИЦЕМІРСТВО

Лицемірство в діях,
подвійні стандарти
протягом життя
є процес гниття
нашого ума.

Тому лицеміри у житті
є по факту нещасні такі,
бо знищують цим вони
довіру до БОГа-Життя.

А люди ж і енергії їх
і є суть БОГа і Його зміст.
Тому й доречна приказка тут,
що БОГ знає про нас все,
а ці знання у лицеміра, у мене.

Та лиш лицеміри знають
кому і коли личину свою міняють
і цим в інших енергії лихі
забирають у життя свої.

Тому так часто у житті
вони болі мають страшні,
бо їх прощати нема кому,
та й не піддаються злодію такому.

У народі часто про таких
говорять, що вони гнилі,
тому й часто до смерті вони
приходять з тілом гнилим.

Так, саме так, це онко, зазвичай,

тому тепер кожен знай,
що дії і слова наші гнилі
проявляють так у тілі лицемірів.

Тому прошу вас усіх:
притримуймося у житті
суть правди в істині,
бо лицеміри обманщиками є
і обманюють в результаті себе.

ПУТЬ

Скінчилася місія моя,
якою я йшов усе життя,
а тепер продовжу свій путь
у самоті, якою в лоно Духа
Душа приводить всіх.

Благодарую, Творець, Тебе,
що прийняв мене
і в розумі людським
дозволив спізнати
всі тяготи і радості Твої.

Тому я, люди, вас прошу:
леліймо святого Духа у собі,
бо Творець від нас цього жде,
як від істинних дітей,
які гідно життєвий хрест несуть.

Благодарую, Творець, Тобі
і радість пізнання лишаю всім,
бо лиш з доброти й любові ми
пізнавати здатні всі
радість святу, яка очищає зір,
щоб ми побачили воістину
себе і світ у нім...

Дорога кожного і моя є своя
і нею ми свідомо вже в путі,
бо життями уже до розуміння прийшли,
що ми уже самотні:
без друзів, без держав, без традицій,
без планів, без мрій і без надій
і завершуємо путь свій.

СЛАВА ТВОРЦЮ

Славословімо люди Творця,
Творця життя і все ньому,
бо лиш життями здатні ми
благодарувати за труди,
які ми бачимо навкруги.

Слава БОГу, бо Він є ЖИТТЯ
і ми життями у ньому!
Слава Духові святому,
який живим є у всьому,
бо саме Він Душою

приводить кожного додому.

Сам ДУХ Життя
в Його святості і чистоті
подвизає нас творити
ці якості життя у світі,
завдяки яким усе живе
Благодать собою несе.

СПОВІДЬ

Закінчую збірку цю писати,
щоб більше перо до рук не брати,
бо зневірився в можливостях людства
самоорганізуватися у житті
на якостях позитивних.

Не закінчив місії своєї
і визнаю помилку свою,
що взявся я за ношу не підйомну,
потривоживши ум свій і людські.

Добре там надію засівати
зернами доброти і любові,
де підготовлений уже ґрунт,
де люди і правителі гуртом
дбають про культуру поведінки.

Творець про такий стан знав,
та ума тихо зупинитися не дав,
а я у зневірі гнів і зло
наплodжую у собі і в простори,
чим опаганюю нутро,
викидаючи Душу на смітник,
як відпрацьований механізм.

То, мабуть, дурні і творці,
що таких послідовників своїх –
не розумних, а дурних
посилають при немічній Душі
у такі тіла і не при умі.

Для чого було ці знання нести
навіть у статусі відомого предтечі
для жертви і у знедоленні Душі,
не даючи їй можливості
тихо і умиростворено відійти
у радості за ці труди.

Не знаю скільки буду жити,
хоча вважаю, що краще вмерти.
Життя вичерпало енергії всі,
та творці не спокійні в дії
і не забирають біочіп свій,
який виявився не зламанним.

Мабуть такий безлад у всьому,
коли силу й гроші дають тим,

хто здатен плодити бедлам.
Нікому не потрібно це
і на самопливі, ніби то, все
а чорти пишуть у записники
і злорадіють пихаті в дияволі.

Помилкою вважаю я,
що книги почав писати
і погодився для цього енергії брати,
а тепер біля розбитого корита,
щоб голодну і вимотану Душу
комусь іншому передати.

Де істина життєва,
де істина святого Духа
при житті на Землі,
то така і в цілому доля її –
жорстоко попрана людьми.

*

Покинути вся і всіх я хочу,
бо умом і духом уже дозрів.
Не можна когось навчити,
допоки він цього не схоче,
допоки не визріє в горі і біді
Душею і умом незрілим.

Гукав би до совісті своєї,
до чистої Душі, яка внутрі,
та впевненості нема,
що людство здатен я
словами і ділами розворушити.

Горю соромом в собі,
перед БОГОМ і людьми
за думки такі свої,
нібито, в останні дні,
та й умом зірвавсь,
який смерті просить.

Що хотів, то написав,
щоб усі змогли пізнати
у тих словах-посланнях
себе бачити у якостях,
зерна яких усі ми
носимо в собі, в нутрі.

Писав і про суть і зміст
проявів диявольських,
щоб розкрити той негатив
для розуміння пагубності енергій цих.

Та саме дії такі мої
люди й сприйняли,
як від диявола гінців,
бо розкриваючи суть і зміст
цих проявів темних сил,

то дійсно міркування такі
є по суті й змісту судженнями,
є осудом інших, осудом націй і спільноти.

Тому правда з моїх вуст
в поєднанні з судженнями такими
озлобили багатьох і цим злом зміцнили,
і цими судженнями уми сплячі розбудили,
а осудом у їх сприйнятті
мене до диявола долучили,
хоча вважають себе у всьому й скрізь
патріотами правовірними
і, нібито, далекими енергетично від сатани.

Так, і вони правду говорили,
коли мене за слова до діяча
диявольських енергій долучили,
бо потривоживши їх уми
міркуваннями про прояви лихих,
то саме лихих образа взяла
і наплодила іще більше зла.
Ось у цьому вони праві
і це визнаю, бо дійсно я,
енергетично долучивсь
до примноження енергій злих.

Ось така грань тонка
від міркувань до осудів
і вони зіграли в їх сприйняттях
ту ложку дьогтю для бочки з медом.
Я знаю, що не так страшні слова,
як їх сприйняття, бо саме сприйняття
побуджує гнів, образи, зло.

Знаю, що за правду завжди
каменували ті,
які далекі від істини.
Їх влаштовує цей стан війни,
бо це їх музика такого життя і
свідченням цьому є факти ті,
що іще р'яніше вони
називаються патріотами нації,
чи християнами правовірними.

То ось до чого я опустивсь,
коли до таких думок докотивсь,
та життя мені не зупинити,
та і прірви пророчої не оминати.
А я сам дурак із дурнів тих,
хто несе такі вісточки для всіх,
хоча свідомий того, що такі повчання
можуть забрати у мене життя.

Так, це бунт проти засилля зла.
Так, це та свята свіча серед мракобісся,
що собою освітля тим путь,
які інших за собою до істини ведуть.

Та люди уже й так
в агонії умами горять
і цим відходять від ума,
а водночасі відкривається Душа,
яка іще собою здатна
повернути до джерел життя.

Бо і смерть уже не страшна,
коли впевненості в майбутті нема,
коли спроб до позитиву ніц,
то й умов нема для змін.
Та все ж кажу я вам, сестри і брати,
що без милості, любові і доброти,
нам не вийти з цієї біди.

Я втомився і зневірився зовсім
у можливостях людських,
чим себе і Душу осквернив.
Хоча осянням своїм я
спізнав зі знань світових,
спізнав і мудрість людську
як і безумство людське,
що так бездумно знищує себе.

Все це спізнав я за роки,
тому й зневірився,
тому й не можу позбутися тяжкоти,
що так тисне мене до землі.
То скажу вкінець я вам, люди,
що пізнання ввели мене в цю журу
і в це небажання жити.
Живіть, хто скільки зможе
у цьому повсюдному злі,
яке так не розумно наплодили ми.

Тут я знову повторюю,
що ця наявна війна усі ці роки,
які будуть і були
є війною в кожного із нас –
між добротою і злом,
між любов'ю і байдужістю,
між життями і смертями.

Мир і спокій на Землі
буде лиш тоді, коли ми
порядок відновимо у собі.
Про її тривалість у два століття
пророки у знаннях принесли,
бо вони уже тоді про суть людську знали,
що її не вдасться нікому врозумити,
бо надумане всезнайство і гординя
не піддається впливу для розуміння.

Прошу вибачення у всіх,
каюсь перед одностудцями своїми,
бо інші не простять

і тому на цьому зупиняюсь.

Бажаю, щоб витримали ви
цей розгул диявола, сатани,
бо чогось здається мені,
щоб при можливих цих роках,
які в тридцять два на обрії
означені у календарях,
ми очистити себе усі змогли,
як шанс вийти із горя і біди.

Бо інакше доведеться нам
іще років до ста шістдесяти
згоряти Душами й тілами
з такими незрілими умами,
а залишаться лиш ті,
хто збереже життя свої
богоугодними ділами.

Життя лиш тоді можливе,
коли зміниться на краще людина
і буде творити позитив собі
і справедливою до себе і до інших буде,
як до учасників життя усіх.
Все у наших життях наявне і погане
ми маємо виправляти самі щодня
від сьогодні і у роки.
Тож визначайтеся самі!
В щасливу путь вам, сестри і брати!

Приходила Богородиця свята у сні,
а вона наша Березиня у житті
в образі ангела-дівчинки малої
і два рази попереджала сьогодні
за міркування, судження ці,
які так на осуди подібні.

Вона ж бо в турботах знає
і кожного при житті попереджає,
хто слова істини в люди несе,
то саме так вона відходом і спасе.

Тому відходжу з подяками їй,
з каяттями і прощеннями
від спілкування, браття і сестри,
бажаючи всім життя й надії
і істинної довіри!

Миру та добра всім і вся
для єднання Душами і Життями
на вільних, справедливих і гуманних
взаєминах між усіма нами.

11.11.2022р.

сайт <http://mikolin.com.ua/>
e-mail: sergiymikolin@ukr.net
сторінка на facebook (Сергій Миколин)
сторінка групи «Світ Духовності» на facebook
сторінка групи «Філософія життя» на facebook

ОГЛАВКИ

З ДУМКИ 1	СЛОВО 27
СУТЬ 2	НЕ ОСНОВНЕ 27
ЯК ВИЙТИ ІЗ ВІЙНИ 3	ПРОСТОРИ ЗАСІВАЄ 28
КАЯТТЯ І ПРОЩЕННЯ 4	МОЯ МУДРІСТЬ 29
СИРОТИ 5	ХВОРОБИ 29
НАША СУТЬ У НАШИХ СЛОВАХ 6	НЕ СУМУЙ 30
ОСУД, ГНІВ 8	ТЕМИ ДЛЯ ВІРШІВ НОВИХ 30
З ДУМОК 8	РОБИМО СПРОБИ 31
СУТЬ СУЧАСНОЇ ВІЙНИ 9	СПЛКУВАННЯ 36
ВІЙНА 10	ПЛАНЕТА І ЛЮДИ 37
ЧАС – ПОРА 11	НЕМА ВАГИ 38
ЖИТЛО 12	ЛЮДИ ДИКІ 39
СИРОТИНЦІ 13	ЗНАННЯ НЕПРОСТА 42
ВБИВЦІ 14	РІД 43
САМІСТЬ 15	ОСМИСЛЕНІСТЬ 43
ЧЕСНОТИ ЖИТТЯ 16	НАШІ ДІЇ 44
СПАСИБІ ДРУЖЕ 17	ПОЕТИ 44
ЛЮДИ ДОБРІ 18	ЕМОЦІЇ 45
ДОЩ 19	РУХ 45
ЗНАННЯ 20	СІВАЧ 46
ДОЛЯ – МІСЯ 21	ЩАСТЯ 47
СЕРЦЕ МАТЕРІ 31	МАНА 47
КАЯТТЯ 23	СОН НАЯВУ 50
ДІТИ БОЖІ 24	КОРАБЕЛЬ 51
ОСІННЯ ЗАДУМА 25	ЛИЦЕМІРСТВО 52
НЕ ОБІЙТИСЬ 25	ПУТЬ 52
ЯКОСТІ ЖИТТЯ 26	СЛАВА ТВОРЦЮ 52
ПРАВДА 27	СПОВІДЬ 53

Світлина з інтернету. Дякую автору!

